

2.10.2012 Tarihli Senato Kararı “Ankara Üniversitesi Senatosunun “Yeni Bir Yükseköğretim Yasasına Doğru” başlıklı metne ilişkin görüşleri”hk.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ SENATO KARAR ÖRNEĞİ

Karar Tarihi : 02/10/2012

Toplantı Sayısı : 350

Karar Sayısı : 2996

2996- “Yeni Bir Yükseköğretim Yasasına Doğru” başlıklı metin ile ilgili Üniversitemiz görüşünün oluşturulması amacıyla Üniversite Yönetim Kurulunun 02/10/2012 tarih ve 1019/21365 sayılı kararı ile oluşturulan Komisyon tarafından hazırlanan 31/10/2012 tarihli rapor okundu, konu görüşüldü.

Komisyon tarafından hazırlanan raporda yer alan Genel Değerlendirme ile sekiz bölüm ayrı ayrı görüşülerek oylandı. Yapılan görüşmeler ve düzeltmeler çerçevesinde, metnin aşağıdaki şekliyle kabul edilmesine oybirliği ile karar verildi.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ SENATOSUNUN “YENİ BİR YÜKSEKÖĞRETİM YASASINA DOĞRU” BAŞLIKLİ METNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Üniversitelerarası Kurul Başkanlığı’na Üniversitemize iletilen “Yeni Bir Yükseköğretim Yasasına Doğru” başlıklı metin, Rektörlüğümüzce gerek üniversite web sayfasında duyurularak ve gerekse fakülte, yüksekokul ve enstitülerden görüş istenerek sınırlı bir zamanda tartışmaya açılmıştır. Gelen görüşler Üniversite Yönetim Kurulunun 02.10.2012 tarih ve 1019 sayılı toplantısında oluşturulan komisyon tarafından değerlendirilmiş ve hazırlanan komisyon raporu görüşülmek üzere Üniversite Senatosuna sunulmuştur. 02.11.2012 tarihli toplantısı sonucunda Ankara Üniversitesi Senatosu’nun söz konusu metinle ilgili genel bir değerlendirme ile metinde yer alan sekiz ana bölüm hakkındaki görüşleri şöyledir:

GENEL DEĞERLENDİRME

Yürürlüğe girdiği 1981 yılından beri birçok maddesi değiştirilen 2547 sayılı yasanın yerine yükseköğretimin sorunlarını çözecek yeni bir yasanın hazırlanabilmesi, ilgili

platformlarda tartişılması için yeterli zamanın bırakılması ile mümkün olabilecektir. Bu bağlamda, Üniversitemiz birimlerinden önemli bir bölümü verilen sürenin yetersiz olduğunu vurgulayarak görüş bildirememişlerdir.

Bu raporda “metin” olarak tanımlanmış olan “yeni bir yükseköğretim yasasına doğru” başlıklı yazı bir bütün olarak değerlendirildiğinde bir yasa taslağı niteliğı göstermediğı; eksiklikler içerdiği, birçok yerinde belirsizlikler bulunduğu gözlenmektedir. Hazırlanacak yükseköğretim yasa taslağının Türkiye Büyük Millet Meclisine gönderilmeden önce üniversitelerle paylaşılması, çalıştaylar yapılarak üniversite temsilcileriyle tartişılmasının gerekli olduğu değerlendirilmektedir. Ayrıca metnin 5. sayfasındaki dipnotta, metinde ortaya konulan düşünce, öneri ve modellerin anayasadaki ilgili maddelerin değiştirileceğı varsayımına dayandırıldığı, mali ve idari teşkilatla ilgili konuların ayrıca tartişmaya açılacağı belirtilmektedir.

Metnin Giriş Bölümünde; yükseköğretim sistemimizin yeniden yapılandırılması gerektiğinin vurgulanması ve bu çerçevede ilke olarak üniversite çeşitliliğine bağlı farklı yönetim modellerinin önerilmesi, evrensel kalite standartları, kurumsal özerklik, hesap verebilirlik, finansal esneklik, akademik rekabet olanakları, kalite güvencesi, bilimsel ve akademik özerklik ve özgürlüğün teminat altına alınması gibi kavramların gündeme getirilmesi olumludur.

Metin bir bütün olarak değerlendirildiğinde ağırlıklı olarak aşağıdaki dört temel görüş ortaya çıkmaktadır:

- Önerilen Yükseköğretim Kurulu ve Üniversite Konseyi yapısı, üniversite özerkliğı ve akademik özgürlük ile bağdaşmamaktadır.
- Önerilen Yükseköğretim Modeli tek tip ve merkezîyetçi anlayışı daha da güçlendirecektir.
- Bilimsel araştırmaların ticari değeri yüksek olan konulara yönlendirileceğinin belirtilmesi üniversitelerin ticari kurumlar gibi faaliyet göstermelerine ve bilimsel özerkliğın zedelenmesine neden olabilecektir.
- Yardımcı doçentlerin tümü ile doçent ve profesörlerin bir kısmının sözleşmeli statüde çalıştırılması, üniversitelerde iş güvencesini ve fikir özgürlüğünü ortadan kaldırma ve iş barışına zarar verme riskini taşımaktadır. Böyle bir durumda rekabet koşulları bilimsel kaygıların önüne geçebilecektir.

1.YÜKSEKÖĞRETİM KURUMU STATÜLERİ

Yükseköğretimin, emeğe ve insan haklarına, fikir özgürlüğüne ve etik değerlere saygılı olması, bilim ve aklın öncülüğünde eğitim, araştırma ve toplumsal paylaşımda temel kamusal sorumluluk taşıdığı, çok seslilik, iletişim, sosyal paylaşım, üretim, sevgi ve saygının birleştiğı yer olması, akademik özgürlük ve özerk yönetim hedefli çalışması, adalet ve hukukun üstünlüğünün temel ilkeleri olması, çalışmalarında cinsiyet, din, dil, ırk ve milliyet farklılığı gözetmeksizin tüm insanlara eşit yaklaşımda olması, ötekileştirme anlayışından uzak biçimde yönetilmesi gerektiğı hazırlanacak yasada vurgulanmalıdır.

Yükseköğretim kurumlarının görevlerine bilimle birlikte “sanat” alanının da eklenmesi uygun olacaktır.

Metinde yükseköğretim kurumlarının devlet, vakıf ve özel yükseköğretim kurumu şeklindeki ayrımının anayasaya aykırı olduğu gözlenmektedir. Anayasada değişiklik yapılmadığı sürece özel yükseköğretim kurumlarının özel hukuk tüzel kişiliğini haiz olacak şekilde açılması hukuken olanaklı değildir. Mevcut vakıf yükseköğretim kurumlarının kamu tüzel kişiliğinden çıkarılıp özel hukuk tüzel kişiliğine dönüştürülmesi de ileride giderilemeyecek hukuksal sorunlara neden olabilecektir. İlke olarak özel üniversitelerin ve yabancı yükseköğretim kurumlarının açılmasının uygun olmadığı düşünülmektedir. Ayrıca devlet yükseköğretim kurumları kanunla kurulurken, vakıf ve özel yükseköğretim kurumlarının Yükseköğretim Kurulunun teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararı ile kurulması kanuni idare ilkesi ile uyumsuzdur.

Üniversitelerin çeşitlendirilmesi fikri ilke olarak uygun olmakla birlikte, araştırma ve eğitim üniversiteleri şeklinde bir ayrıma gidilmesi uygun değildir. Yükseköğretimde eğitim ve araştırma bir bütündür. Ancak üniversiteler bu faaliyetlerden birine daha fazla ağırlık verebilirler. Kurulduğu anda kurumsal nitelik kazandığından üniversitelerin metinde belirtildiği gibi "kurumsallaşmış" ve "kurumsallaşmakta olan" üniversiteler şeklinde ayrılması yerine, üniversitelerin sınıflandırılmasında lisans, yüksek lisans ve özellikle doktora öğrenci sayısı, öğretim üyesi sayısı, fakülte ve lisansüstü enstitü sayısı, program sayısı, faaliyet yılı, mezun sayısı gibi ölçütlerin dikkate alınması uygun olabilir.

Metinde tanımlanan Üniversite Konseyinin gereğinden fazla yetkilerle donatıldığı, özerkliği sınırlandırdığı, üniversite senatosunu işlevsiz bir konuma getirdiği, üniversiteleri de siyasal etki altına alacak nitelikte olduğu düşünülmektedir. Mevcut yasadaki üniversite organları devam etmeli ve senatonun üstünde herhangi bir kurul ya da bir organ bulunmamalıdır. Ancak "Üniversite Konseyi" olarak adlandırılan kurulun hiçbir yönetsel yetkisi ve bağlayıcı yönü olmamak kaydıyla bir Danışma Kurulu olarak kurulması çeşitliliğe bir katkı sağlayabilir.

2.YÜKSEKÖĞRETİM KURUMUNUN YÖNETİMİNDEKİ ANA ORGANLAR

Araştırma görevlisi, öğrenci ve idari personelin kendilerini ilgilendiren konularda yönetime daha etkin katılımlarını sağlayacak düzenlemeler hazırlanacak yasada yer almalıdır.

Üniversitenin her kademesinde (rektör, dekan/müdür, bölüm ve anabilim-anasanat dalları) seçim yapılmalı ve en çok oyu alan atanmalıdır. Rektör ve dekan seçim sürecinin iki türlü olması seçenek olarak değerlendirilmelidir.

Senato ve üniversite yönetim kurulunun mevcut yapısı ile devam etmesi, senatoda bir araştırma görevlisi ve bir öğrenci temsilcisinin yer alması, üniversite yönetim kurulunda lisansüstü eğitim veren enstitüler ve yüksekokulların birer üye ile temsil edilmesi uygun olacaktır.

Fakülte kurulu ve fakülte yönetim kurullarının oluşumu ve üye sayısına ilişkin mevcut yapının korunması ancak, bu kurullarda bir araştırma görevlisi ve bir öğrenci temsilcisinin bulunması isabetli olacaktır. Bölüm ve anabilim/anasanat dalı kurullarında araştırma görevlilerinin de temsil edilmesi gereklidir.

Enstitülerin lisansüstü ve araştırma enstitüsü olarak ayrılması uygun görünmektedir. Metinde Enstitü Kurulundan hiç söz edilmemiştir. Bu durum bölümlerle/anabilim-anasanat dallarıyla enstitü arasındaki bağın kopmasına neden olabileceğinden Enstitü Kurullarının mutlaka korunması gerektiği açıktır.

Öğrenci ve öğretim üyesi sayısı yüksek olan üniversitelerde üçten fazla rektör yardımcısı atamak uygundur.

Yükseköğretim Kurulu bünyesinde mesleki ve teknik eğitim koordinatörlüğünün kurulması uygun olacaktır. Meslek yüksek okullarının en az dört yarıyıl üzerinden ön lisans programı verecek şekilde yapılandırılmaları uygulaması sürdürülmelidir.

3.YÜKSEKÖĞRETİM ALANININ KOORDİNASYONU VE ÜST YÖNETİMİ

Metinde Türkiye Yükseköğretim Kurulu ve Rektörler Kurulu olarak önerilen üst organlar yerine, çoğunluğu üniversite öğretim üyelerinden oluşan bir genel kurulun oluşturulması, Kurulun Başkanının genel kurul üyeleri tarafından seçilmesi, genel kurulun kendi içinden idari ve eğitim yürütme kurulları seçerek görevlerini yapmasını uygun olacağı değerlendirilmektedir. Üniversitelerin genel kurulda gelişmişlik ölçütü oranında temsil edilmesi seçeneği de değerlendirilebilir. Kurul, doğrudan karar verici bir işlevden çok yükseköğrenime yönelik makro ölçekte politikalar oluşturan ve üniversiteler arasındaki eşgüdümü sağlayan, vizyon oluşturan, yenilik ve atılımların önünü açan ve kurumların güçlenmesini destekleyen bir işleve sahip olmalıdır. Kurulların yetkilerini kullanması konusunda nesnel ölçütler geliştirilmeli, üyelerin görev süreleri de belirlenmelidir.

Metinde yer alan Yükseköğretim Şûrası önerisi karmaşık yapısı nedeniyle, yükseköğretimde etkin kararlar alamayacağı düşünüldüğünden yasada yer almamalıdır.

4. EĞİTİM

Yükseköğretimde eğitim-öğretim etkinlikleri toplumun gereksinimleri ile öğrencinin beklentilerini uzlaştırıcı, akıl ve bilimin ışığında öğrenme ve öğrenci merkezli, çağdaş ve modern eğitim-öğretim-araştırma ortamlarının sağlanmasını destekleyici, öğrenci-üniversite-öğretim elemanı ilişkisini güçlendirici, etkin öğrenme yöntemlerini önemseyici, öğrencilerin kayıtlı oldukları programın yanısıra kültür, sanat, sosyal, spor gibi alanlarda ilgi ve yetenekleri doğrultusunda kendilerini geliştirmelerine, sorun çözümüne yönelik beceriler kazanmalarına, eğitim alanları ve öğretim programlarının çağdaş gelişmelere ve ülke gereksinimlerine uygun olarak sürekli yenilenmesine olanak sağlayacak nitelikte olmalıdır. Bu nedenle metinde yükseköğretimin yeniden yapılandırılmasında odaklanılması gereken konuların başında eğitim olduğu ve çağdaş gelişmeler ışığında eğitimin niteliğinin artırılması gerektiği belirlemesi yerindedir.

Hazırlanacak yasa, eğitimin güçlendirilmesini özendirecek, eğitim programlarını uluslararası ölçütlere uyumlu duruma getirme çabasına ortam hazırlayacak, öğrencilerin ufuklarını ve seçeneklerini geliştirmek amacıyla yurtiçi ve yurt dışı değişim programlarını destekleyecek, Türkiye'nin gereksinimi olan dallarda yeni lisans programları ve özellikle çok disiplinli lisans ve lisansüstü öğretim programlarını yaşama geçirmeye fırsat verecek, üniversite-kamu kurumları-sivil toplum örgütleri ve özel sektör ile eğitim konusunda işbirliğini özendirecek, özel sektörde öğrencilere üniversite bağlantılı staj olanakları ile öğrenim gördükleri alanda iş başında eğitim almaları ve uygulamaya dönük beceri

kazanmalarını sağlayacak, staj programlarının kapsamının genişletilmesini ve etkinliğinin artırılmasını öngörecektir hükümler içermelidir. Ayrıca, örgün eğitimin yanı sıra kalite artırıcı, uygulamaya yönelik, sertifika ve eğitim programlarını önemseyecek, uygun alanlarda ve yeterli talep ve ülke gereksinimi olması halinde ikinci öğretim, akşam yüksek lisans, yaz okulu ve diğer eğitim programları açılmasını, üniversitenin sürekli eğitim merkezinin düzenleyeceği uzaktan eğitim kursları ve sertifika programlarına öğrencilerin katılmalarına olanak sağlayacak düzenlemeleri içermelidir.

Yükseköğretim kurumlarınca verilecek diploma programlarının yürürlükteki gibi, önlisans, lisans ve lisansüstü diploma programları olarak korunması uygundur. Yeni yasa lisans öğreniminden başlayarak uluslararasılaşmaya önem vermeli ve öğrencilerin çift diploma programlarına katılabilmesine olanak sağlamalıdır.

Metinde Senato kararlarına bırakılan hususlar üniversite özerkliği ile uyumludur ve yerindedir.

Tek diploma veren fakültelerde var olan bölümlerin lisansüstü eğitimde anabilim dalına karşılık geldiği dikkate alındığında, bu bölümlerin varlığını sürdürmesinde hukuksal zorunluluk bulunmaktadır.

5. YÜKSEKÖĞRETİMDE ARAŞTIRMA

Üniversitenin öncelikli görevlerinden biri araştırma olup, üniversiteler güçlü araştırma altyapısına sahip olmalıdır. Çünkü bilimsel bilgi üretemeyen bir eğitim kurumunun öğrenciye yeni bilgileri aktarması mümkün olamaz. Günümüze değin izlenen atama ve yükseltme politikaları akademisyenleri salt yayının önemsendiği bir sisteme yönlendirmiştir. Yayın çok önemli olmakla birlikte, ülkeye, topluma katma değeri olan araştırmalara yönelmesi özellikle uygulamalı bilimlerde toplumun doğal bir beklentisi haline gelmiştir. Üniversitelerde araştırma ve geliştirmeye özel önem verip, nitelikli araştırmaların ve bilgiye dayalı ürün ve teknolojilerin geliştirilmesi özendirilmelidir.

Üniversitelerde nitelikli araştırmaların gerçekleştirilebilmesi ve araştırma sayısının artırılabilmesi için gerekli destekleri arttıracak düzenlemeler yapılmalıdır. Araştırma altyapısını güçlendirme fonunun oluşturulmasında yükseköğretim kurumlarının öz kaynakları yanında devlet desteğinin sağlanması uygun olacaktır. Üniversitelerde üretilen nitelikli bilgi ve araştırma sonuçlarının uygulamaya aktarılabilmesi için oluşturulacak araştırma enstitülerinin etkin bir şekilde çalışması için bütçe ve kadro gereksinimleri karşılanmalıdır. Özel sektör ortaklı araştırma merkezleri kurulabilmelidir. Ancak üniversitelerin yapmış olduğu çalışmaların öncelikli olarak ticari değeri yüksek olan konularda olması koşulu aranmamalıdır. Üniversitelerin araştırma altyapısı ile teknokent arasında organik bağlar daha da güçlendirilmelidir. Araştırma sonuçlarının uygulama ve üretime dönüşebilmesi teşvik edilmelidir. Uygulamalı araştırmaların yanında temel araştırmaların desteklenmesine de özen gösterilmelidir. Yabancı saygın bilim insanlarının üniversitemizde belirli sürelerde araştırmacı olarak çalışabilmesi ve yabancı lisansüstü öğrencilerin sayısının artırılabilmesi için düzenlemeler yapılmalıdır.

Lisansüstü öğretim yalnız üniversitelerde yapılmalı, üniversitelerde lisansüstü öğretime önem verilmeli, lisansüstü tezler maddi olarak özendirilmeli, bu tezlerden gerekli olanlar yayınlanmalıdır.

Sürdürülebilir yayım alt yapısı teşkilatın içinde mutlaka olmalıdır. Bu bağlamda metinde doktora sonrası araştırmacılar, mevcut kadro ile ilişkilendirilmeden proje araştırmacısı istihdamı ve araştırma izninin olumlu uygulamalar olacağı düşünülmektedir.

Öğretim üyelerinin özlük haklarında gerekli iyileştirmeler yapıldıktan sonra, akademik üretim ölçütlerine göre akademik faaliyet puanı ve faaliyet ödeneğinin verilmesinin uygun olacağı değerlendirilmektedir.

Üniversitenin performansının belirlenmesinde yayın faaliyetleri yanı sıra araştırma, eğitim, akreditasyon, yayım, proje, patent, buluş, ödüller, toplum – bilim faaliyetleri, gelişmekte olan bir üniversiteyi destekleme ve himaye etme faaliyetleri vb dikkate alınmalıdır. Performans ölçütlerinin yıllar bazındaki birikim miktarları üniversitelerin gelişmişliklerini kategorize etmelidir. Üniversite-sanayi, üniversite-ilk ve orta dereceli okullar, üniversite-sivil örgütlenme ve örgütler, üniversite-gençlik bağlantıları araştırma bazında oluşturulmalı ve kurumsal hale getirilmelidir.

6.TOPLUMSAL HİZMET (TOPLUMDA BİLİMİN GÜÇLENDİRİLMESİ)

Yükseköğretim kurumlarının görevleri arasında öğretim, araştırma ve yayım etkinlikleri ile içinde bulunduğu topluma hizmet sunma yanında ülke ve bulunduğu yörenin sorunlarına çözüm aramak, mesleki eğitimin yanı sıra, kültür, sanat ve sosyal etkinliklerde toplumda öncü rol oynamak da yer almaktadır. Üniversitenin çocuklardan yaşlılara kadar her yaştaki yurttaşlara yaşamboyu öğretim anlayışıyla ulaşması, bilimin halkla buluşması gerekir. Yeni yasada bu sorumluluk yer almalı ve üniversiteler bu hizmetler ile de yükümlü kılınmalı, desteklenmelidir.

Bilimsel ve teknolojik gelişmelerin hızlı olması nedeniyle akademik kurum ve kuruluşlar, hem bilim ve teknolojiye ilişkin toplumdaki temel anlama ve katılım düzeyini yükseltmek; hem de bilim, teknoloji ve yenilik politikaları süreçlerine halkın dahil olmasını sağlayarak daha katılımcı ve demokratik usullerle halk ve bilim bağlantısını güçlendirmek adına, toplumda bilim yaklaşımına dayalı etkinlikleri ve çalışmalarını yoğunlaştırmalıdır. Bu amaca dönük çabalar çeşitlenmektedir. Toplumda bilim anlayışı çerçevesinde, bilim müzeleri ve bilim festivalleriyle halkın ilgisi çekilmeye çalışılırken, çatışmalı ve yaşamsal konuların ele alınmasında bilim insanlarıyla halkı bir araya getiren ve bilimin toplumsal bağlamının gelişmesini sağlayan paneller, müzakereci seminerler, halk jürileri gibi katılımlı informal diyalog süreçlerinin düzenlendiği etkinliklere öncelik verilmelidir. Yeni yasada üniversitelerin toplumda bilim anlayışına dayalı olarak gerek yaygın medyayla işbirliği içinde gerekse kendi kuracağı özel platformlar ve yapılar yoluyla üniversite-halk buluşmasını ve halkın bilim-teknoloji yenilik süreçlerine dahil edilmesini olanaklı kılabilecek düzenlemelerin yapılması elzemdir. Bu girişimler yurtdışında yaygın örnekleri gibi üniversitelerde kurulması özendirilecek Toplum ve Bilim Merkezleri'yle eşgüdümlenebilir.

7. YÜKSEKÖĞRETİMİN DENETİMİ VE KALİTE GÜVENCESİ

Bireysel ve kurumsal üretimin güvenilir/gerçekçi göstergeler ve yöntemlerle değerlendirilmesi, kurumun tüm süreçlerinde bilimsel verilerden ve araştırma sonuçlarından yararlanılması önemlidir. Yükseköğretim kurumlarında halen kaliteyi artırmak ve akredite olabilmek için çalışmaların yapıldığı bilinmektedir. Kalite koordinatörlüğü bu çalışmaların yürütülmesinde gerekli yasal düzenlemeleri yapmalıdır. Akreditasyonun, ulusal ve uluslararası bağımsız özerk sivil toplum kuruluşlarınca yapılması gerekir.

8. ÖĞRETİM ELEMANI ATAMA VE YÜKSELTME SÜREÇLERİ

Üniversitenin başarısı akademik ve idari personelin takım anlayışı içinde çalışmasıyla gerçekleşebileceği için yeni yasanın akademik ve idari personelde kuruma aidiyeti, motivasyon ve sinerjiyi sağlayacak, emeklilik süreçlerine de yansıyan maaş düzeylerini artıracak, kazanılmış özlük haklarının bekletilmeden verilmesini ve korunmasını sağlayacak nitelikte olması gerekmektedir. Hazırlanacak yasa akademik yükseltme asgari ölçütlerinin belirlenmesi ve uygulanmasında üniversitelerin hedefleri ve günün koşullarını dikkate almasını, saydamlığa, adalete, hakkaniyete ve yeterliğe bağlı kalınmasını sağlamalıdır. Akademik personeli, üretkenliklerini artırmak ve kendilerini geliştirmelerini, yurtiçi ve uluslararası kongrelere katılımlarını, konferans verme, konuk öğretim üyeliği gibi davetler alanları ödüllendirecek, yurt dışındaki gelişmiş üniversitelerle etkin işbirliği yaparak bilimsel, kültürel ve mesleki gelişim amacıyla uluslararasılaşmanın koşullarından biri olan öğretim elemanı değişim projelerini özendirilecek, akademik ve idari personelin yurt içinde yabancı dillerini geliştirmeyi destekleyecek, üniversite personelinin uluslararası ve yerel kalkınma ve sosyal sorumluluk projelerinde yer almasını özendirilecek, hizmet içi eğitime ve yaşamboyu öğrenmeye önem verecek, üniversitedeki kadro sayısının artırılmasını destekleyecek hükümleri içermesi gerektiği değerlendirilmektedir.

Yardımcı doçentlik, doçentlik ve profesörlük unvanlarının akademik unvanlar olduğu, yalnız üniversite bünyesinde çalışan eğitim-araştırma hizmeti veren öğretim elemanlarına verilmesinin ve bu unvanların kadroya bağlı olmamasının uygun olacağı değerlendirilmektedir.

Yükseköğretim kurumlarında norm-kadro uygulaması benimsenebilir. Bu durumda bilim alanında günün koşullarındaki değişiklikler dikkate alınarak gerekli düzenlemelerin üniversite senatosunca yapılması uygun olacaktır.